

MATTHEÛS

13:53-58

Het ongeloof in Nazareth beperkt wat Jezus onder Zijn eigen stadsgenoten kan doen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/13-53-58

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus keert terug naar Nazareth	7 min	3
2	De betekenis van ‘Dokter, genees uzelf’	3 min	6
3	Elia en Elisa vonden geloof bij heidenen	3 min	8
4	Bekendheid leidt tot ongeloof in Nazareth	5 min	10
5	Ongeloof beperkt Gods machtige werken	6 min	12
	Om verder te lezen		15

1

Jezus keert terug naar Nazareth

Laten we naar het laatste deel van Mattheüs 13 gaan. Het eerdere deel bestond volledig uit een reeks van acht gelijkenissen die Jezus vertelde over het Koninkrijk der hemelen. Het Koninkrijk der hemelen was natuurlijk het hoofdthema in heel Zijn onderwijs. Nergens in de Schrift vinden we zo'n concentratie van lessen over het Koninkrijk in de vorm van gelijkenissen als in hoofdstuk 13. Maar voordat het hoofdstuk eindigt, houden de gelijkenissen op en krijgen we een kort verhaal dat ik nu graag wil behandelen.

In Mattheüs 13:53 tot en met 58 staat:

En toen Jezus deze gelijkenissen geëindigd had, gebeurde het dat Hij vandaar vertrok. En Hij kwam in Zijn vaderstad en onderwees hen in hun synagoge, zodat zij versteld stonden en zeiden: Waar heeft Deze die wijsheid en krachten vandaan? Is Dit niet de Zoon van de timmerman? En heet Zijn moeder niet Maria, en Zijn broers Jakobus en Joses, en Simon en Judas? En Zijn zusters, zijn zij niet allen onder ons? Waar heeft Deze dan dit alles vandaan? En zij namen aanstoot aan Hem. Maar Jezus zei tegen hen: Een profeet is niet ongeëerd, behalve in zijn vaderstad en in zijn huis. En Hij deed daar niet veel krachten vanwege hun ongeloof.

MATTHEÛS 13:53-58

In de Engelse vertaling die hier wordt besproken, staat dat Jezus naar Zijn eigen 'land' kwam; de HSV vertaalt dit als 'vaderstad'. Het Engelse woord 'land' duidt hier duidelijk een streek aan, want strikt genomen was het land waarin Jezus woonde Israël, de natie Israël. Het woord 'land' wordt natuurlijk op allerlei manieren

gebruikt, maar hier staat alleen dat Hij naar Zijn eigen land kwam. Het moet de streek Galilea betekenen, en dan dat specifieke deel van Galilea waar Jezus opgroeide. Dat zou Nazareth zijn, en misschien de omliggende gebieden.

De reden waarom ik dat zeg, is ten eerste dat Jezus bijna Zijn hele bediening verrichtte binnen het land Israël. Dat was Zijn eigen land in de zin dat Hij daar geboren en opgegroeid was. En als we het zouden willen beperken tot Galilea: bijna alles wat we tot nu toe in Mattheüs hebben gelezen, vond al in Galilea plaats. Galilea is de streek, we zouden kunnen zeggen het district, in het noorden van Israël waar Jezus opgroeide. Maar Hij is daar al geweest. Wanneer er staat dat Hij nu naar Zijn eigen land kwam, moet dit dus een aanzienlijk kleiner gebied afbakenen. Daarom zouden we aannemen dat hiermee Nazareth en de omgeving daarvan bedoeld worden, waar Jezus opgroeide.

Het is ook duidelijk dat de mensen uit dit gebied Hem kenden. Ze kenden Hem als de zoon van de timmerman. Ze kenden de namen van Zijn moeder en Zijn broers, en ze kenden ook Zijn zussen, die blijkbaar nog bij hen woonden, dat wil zeggen, in die streek. Dit waren mensen die de familie kenden. Ze woonden in de streek waar Jezus opgroeide. Hoewel het woord 'Nazareth' niet in het verhaal wordt gebruikt, moeten we daarom aannemen dat we het hebben over de streek van Nazareth, een stad in Galilea.

Uit Lukas 4 weten we dat Jezus al eerder naar Nazareth was gekomen en dat Hij iets soortgelijks had gedaan. Hij was gekomen en had daar in de synagoge onderwezen. In Lukas 4 krijgen we veel meer bijzonderheden over wat Jezus bij die gelegenheid precies deed. Het einde ervan kwam vrijwel overeen met wat er deze keer gebeurde. Beide keren besloot Jezus in wezen met de woorden:

Een profeet krijgt overal eer, behalve in zijn eigen land.

Vanwege die overeenkomsten, omdat beide verhalen zich in Nazareth afspelen en Jezus in beide gevallen die uitspraak doet, zou je zelfs de indruk kunnen krijgen dat dit slechts twee verslagen van hetzelfde verhaal zijn. Ik veronderstel dat we dat niet volledig kunnen uitsluiten. Maar het lijkt mij verstandiger om deze, zowel

chronologisch als wat de bijzonderheden betreft, als twee verschillende reizen te beschouwen, twee verschillende bezoeken aan Nazareth. Zo heb ik het bij mijn bestudering van de Schriften begrepen.

Als ik je eraan mag herinneren, voor het geval je niet bekend bent met het eerdere bezoek aan Nazareth: dat is te vinden in Lukas 4, vanaf vers 16. Daar staat:

En Hij kwam in Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge, en Hij stond op om te lezen.

LUKAS 4:16

Toen allen in de synagoge dit hoorden, werden zij met woede vervuld. Zij stonden op, dreven Hem de stad uit en brachten Hem naar de rand van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem van de steilte af te werpen. Maar Hij liep midden tussen hen door en ging weg. Nu is dit waarschijnlijk niet hetzelfde bezoek aan Nazareth. Maar zoals je in Lukas, hoofdstuk 4, kunt zien, lijkt het erop dat Jezus tijdens dit eerdere bezoek aan Nazareth in de synagoge predikte, zoals Hij dat hier ook deed. En Hij sloot af met de conclusie dat een profeet in zijn eigen land niet geëerd zal worden. Die dingen hebben deze gebeurtenissen dus gemeen.

Bij de eerste gelegenheid, waarover we zojuist in Lukas, hoofdstuk 4, hebben gelezen, las Jezus voor uit de profeet Jesaja en zei Hij:

Vandaag zijn deze woorden voor uw oren in vervulling gegaan.

LUKAS 4:21

De woorden die Hij las, gingen over het aanbreken van het messiaanse tijdperk, het messiaanse Koninkrijk. En Hij gaf aan dat Hij Degene was over Wie in het boek Jesaja werd gesproken. Daardoor verwonderden de mensen uit Zijn stad zich, want Hij beweerde iets zeer belangrijks over Zichzelf. Toch kenden ze Hem al vanaf Zijn jeugd en ze kenden Hem niet als een belangrijk persoon. Ze zeiden:

Is Dit niet gewoon de Zoon van Jozef?

LUKAS 4:22

Jezus was natuurlijk niet de zoon van Jozef, maar zo werd Hij in die stad kennelijk beschouwd. Jozef was niet Zijn vader, want Maria was zwanger geworden terwijl ze nog maagd was. Maar ze was met Jozef getrouwd, en Jezus was in het huis van Jozef opgegroeid met de andere kinderen van Jozef en Maria. Daarom beschouwde iedereen in hun omgeving Hem ook als een van Jozefs kinderen, als de eerstgeborene.

Toch was Jozef een onbelangrijke man. Hij was slechts een ambachtsman, een timmerman. Hij was geen profeet. Hij was geen godsdienstig leider. En deze man, Jezus, Die ze kenden en Die, naar ze wisten, waarschijnlijk zo'n twintig jaar van Zijn leven als timmermansleerling onder hen had doorgebracht, beweerde nu dat de woorden van de profeet Jesaja, die zevenhonderd jaar eerder waren geschreven, over Hem waren geschreven en dat Hij de Messias was. Dat wordt ermee bedoeld, al was dat voor hen wat al te veel om te bevatten.

Jezus zei tegen hen:

U zult Mij waarschijnlijk dit spreekwoord voorhouden: 'Dokter, genees uzelf.'

LUKAS 4:23

2

De betekenis van 'Dokter, genees uzelf'

Dit is een interessant citaat. Om te beginnen blijkt hieruit dat:

‘Dokter, genees uzelf’

een bekend spreekwoord onder de Joden was. Het werd niet noodzakelijk letterlijk toegepast op artsen die zichzelf moesten genezen. Zo gaat het met veel andere spreekwoorden. Het is in één bepaalde situatie verwoord, maar is op veel situaties van toepassing. Het is als bij een schoenmaker die zelf geen schoenen heeft, of een conciërge wiens huis een complete puinhoop is. Iemand zou kunnen zeggen: dokter, genees jezelf.

Toen Jezus zei:

Maar Hij zei tegen hen: U zult Mij ongetwijfeld dit spreekwoord voorhouden: Dokter, genees uzelf; alles waarvan wij gehoord hebben dat het in Kapernaüm gebeurd is, doe dat ook hier in Uw vaderstad.

LUKAS 4:23

zouden we ons kunnen afvragen: wat betekent dat in dit geval? Wanneer is dat vervuld? Veel mensen zouden zeggen dat deze voorzegging misschien vervuld werd toen Hij aan het kruis hing. We weten dat veel mensen daar aan de voet van het kruis zeiden:

Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen. Als Hij de Koning van Israël is, laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen Hem geloven.

MATTHEÛS 27:42

Met andere woorden: red Jezelf als Je werkelijk de Zaligmaker bent. Dokter, genees Jezelf.

Ik denk dat dit misschien de meest gangbare manier is waarop christenen dit hebben opgevat. Toch weet ik niet of dit werkelijk de juiste manier is om de vervulling van deze uitspraak te begrijpen. Om te beginnen is er geen reden om aan te nemen dat de mensen aan de voet van het kruis die zeiden:

Anderen heeft Hij gered, maar Zichzelf kan Hij niet redden.

uit Nazareth kwamen. Dit alles vond plaats in Jeruzalem, aan de andere kant van het land. Hoewel er misschien enkele mensen uit Nazareth bij waren, is er werkelijk geen reden om die uitspraak in verband te brengen met de mensen tegen wie Hij hier spreekt.

Ik denk dat Hij Zelf uitlegt wat Hij bedoelt wanneer Hij voorbeelden geeft. In wezen zegt Hij:

Maar Hij zei tegen hen: U zult Mij ongetwijfeld dit spreekwoord voorhouden: Dokter, genees uzelf; alles waarvan wij gehoord hebben dat het in Kapernaüm gebeurd is, doe dat ook hier in Uw vaderstad.

LUKAS 4:23

Als een man arts is en al zijn tijd buitenshuis werkt en iedereen in zijn omgeving geneest, terwijl zijn eigen gezin ziek is en hij niets voor hen doet, zou iemand kunnen zeggen: dokter, genees jezelf. Daarmee bedoel ik: zorg voor je eigen verwanten, je eigen gezin. Neem je eigen verantwoordelijkheden op je.

Ze zeiden zoiets als: Jezus, we hebben via via gehoord dat Je verbazingwekkende dingen doet, maar al die verhalen komen uit Kapernaüm. Dit is Je geboortestad. Waarom doe Je in Je geboortestad niet wat Je ver van huis hebt gedaan? Dokter, genees Je eigen mensen. Kom hier en doe in Je eigen land wat Je daarbuiten doet, naar wij horen. Ik denk dat dit ermee wordt bedoeld.

3

Elia en Elisa vonden geloof bij heidenen

Vervolgens geeft Hij zowel het voorbeeld van Elia als dat van Elisa. Beiden verrichtten tijdens hun bediening wonderen: in het ene geval voorzagen ze in levensonderhoud en in het andere geval brachten ze genezing voor heidenen. Elisa genas Naäman de Syriër, en Elia hielp een weduwe uit Zarfath in Sidon aan voedsel. Dit waren heidenen, en

Jezus zei dat er in de tijd van die profeten veel Joodse weduwen waren die niet geholpen werden en veel Joodse melaatsen die niet gereinigd werden. Toch hielpen de profeten hun eigen landgenoten niet. Ze hielpen een weduwe in een ander land en een melaatse uit een ander land.

Wat Hij daar zegt, is niet dat Elia en Elisa zich niet om hun eigen volk bekommerden. Maar ze moesten als het ware het land uit om iemand te vinden die genoeg geloof had om door hen geholpen te kunnen worden. Want voor de wonderen die tijdens de bediening van Elia en Elisa plaatsvonden, was geloof nodig van de kant van degenen die ze ontvingen. De weduwe van Zarfath moest bijvoorbeeld haar laatste maaltijd aan de profeet Elia geven. Dat was de laatste maaltijd die zij en haar zoon zouden eten, waarna ze vanwege de hongersnood van de honger zouden sterven. Elia zei:

Maar Elia zei tegen haar: Wees niet bevreesd! Ga, doe overeenkomstig uw woord, maar maak er eerst voor mij een kleine koek van en breng die bij mij. Maak daarna voor u en voor uw zoon iets klaar. Want zo zegt de HEERE, de God van Israël: Het meel in de pot zal niet opraken en in de kruik zal het aan olie niet ontbreken tot op de dag dat de HEERE regen op de aardbodem geven zal.

1 KONINGEN 17:13-14

Door geloof deed ze wat hij zei, en God voorzag in haar levensonderhoud.

Zo kreeg ook Naäman de Syriër van de profeet Elisa te horen dat hij zich zevenmaal in de Jordaan moest onderdompelen en dan van zijn melaatsheid gereinigd zou worden. Het was niet logisch, maar uiteindelijk deed Naäman wat Elisa had gezegd, en hij werd genezen. Hij moest de profeet geloven en hem gehoorzamen om het wonder te ontvangen, en dat deden deze mensen.

De strekking van Jezus' woorden hier is dat er geen Joodse melaatsen waren die genoeg geloof hadden om genezen te worden. Er waren geen Joodse weduwen die genoeg geloof hadden om deze wonderbaarlijke voorziening in hun levensonderhoud te ontvangen. De dichtstbijzijnde mensen die God of de profeten konden vinden en die

genoeg geloof hadden om door hun bediening geholpen te worden, waren geen mensen uit de omgeving. Het waren geen mensen uit hun eigen volk en hun eigen land. Ze moesten daarvoor naar andere landen gaan.

De illustratie wil natuurlijk zeggen dat Jezus in Zijn eigen land niet zoveel wonderen kan doen, omdat Hij merkt dat Zijn eigen volk niet genoeg geloof heeft. Daarom doet Hij elders meer, omdat andere mensen meer geloof hebben. Dat maakte Zijn landgenoten zo woedend dat ze probeerden Hem van een rots te werpen. Maar Hij ontsnapte en wist de stad uit te komen.

4

Bekendheid leidt tot ongeloof in Nazareth

Dat was het vorige bezoek. Bij dit tweede bezoek, enige tijd later in Mattheüs, krijgen we bij lange na niet zoveel bijzonderheden. We hebben alleen het verslag dat Hij terugkeert naar Zijn eigen volk, naar Zijn eigen land, en opnieuw onderwijs geeft in hun synagoge. Deze keer wordt ons niet verteld wat Hij onderwees, afgezien van een heel, heel, heel korte, afsluitende opmerking. We lezen over de reactie van de mensen, die sterk lijkt op hun reactie de vorige keer. Ze zeiden:

En toen Jezus deze gelijkenissen geëindigd had, gebeurde het dat Hij vandaar vertrok. En Hij kwam in Zijn vaderstad en onderwees hen in hun synagoge, zodat zij versteld stonden en zeiden: Waar heeft Deze die wijsheid en krachten vandaan? Is Dit niet de Zoon van de timmerman? En heet Zijn moeder niet Maria, en Zijn broers Jakobus en Joses, en Simon en Judas? En Zijn zusters, zijn zij niet allen onder ons? Waar heeft Deze dan dit alles vandaan? En zij namen aanstoot aan Hem. Maar Jezus zei tegen hen: Een profeet is niet ongeëerd, behalve in zijn vaderstad en in zijn huis. En Hij deed daar niet veel krachten vanwege hun ongeloof.

MATTHEÛS 13:53-58

Ze zeiden:

Is dit niet de zoon van de timmerman? Heet zijn moeder niet Maria, en zijn broers Jakobus, Joses, Simon en Judas? En wonen zijn zussen niet allemaal bij ons?

Deze uitspraak over Zijn zussen — ‘Wonen ze niet allemaal bij ons?’ — doet vermoeden dat het er meer dan twee waren. Want als het er maar één of twee waren geweest, zou je zeggen: ‘Is Zijn zus niet bij ons?’ of: ‘Zijn Zijn beide zussen niet bij ons?’ Maar ze zeiden: ‘Al Zijn zussen’, wat betekent dat het er minstens drie moeten zijn geweest, en het kunnen er nog veel meer zijn geweest. Dat betekent dat Jezus de oudste zoon was in wat wij als een heel groot gezin zouden beschouwen. Hij had vier jongere broers en minstens drie jongere zussen. Maria en Jozef brachten dus minstens acht kinderen groot, van wie Jezus de oudste was. De mensen daar kenden Hem.

We zien bij dit bezoek hetzelfde gebeuren als daarvoor, want uiteindelijk zegt Hij tegen hen:

Een profeet krijgt overal eer, behalve in zijn eigen land en zijn eigen huis.

Daarmee bedoelt Hij het verschijnsel dat Hij daar op dat moment Zelf ondervond. De mensen hadden het gevoel dat ze Hem maar al te goed kenden. Hij had onder hen gewoond. Ze kenden Hem al sinds Hij als kind op straat met hun kinderen speelde. Ze hadden Hem in de timmerwerkplaats zien werken. Waarschijnlijk hadden ze soms dingen bij Hem gebracht, en waarschijnlijk moest Hij die op de gewone manier repareren. Hij verrichtte geen wonderen om de gebroken poot van hun stoel te repareren. Hij moest Zijn gereedschap pakken, zweten en werken, net als ieder ander.

Hij leek niet bijzonder. Hij was een gewone man, gewoon een ambachtsman. Nu komt Hij terug en worden er over Hem en door Hem allerlei verbazingwekkende beweringen gedaan, en ze konden die eenvoudigweg niet geloven. Ze kenden Hem te goed. Je kent het gezegde wel: bekendheid kweekt minachting. Iemand heeft eens gezegd dat een deskundige een man met een aktetas is die van buiten de stad komt. Dat gezegde houdt in dat mensen bereid zijn op je deskundigheid te vertrouwen zodra je de stad uitgaat, als je ergens komt en zegt: ‘Dit is mijn vakgebied. Hier heb ik verstand

van.’ Maar wanneer je in je eigen stad bent, kent iedereen je gewoon als Jan Modaal, niet als een deskundige op welk gebied dan ook. Ze zijn met je opgegroeid en hebben met je op school gezeten.

Wanneer je een vreemdeling bent, zijn mensen eerder geneigd je te geloven als je beweert iets uitzonderlijks te zijn. Maar wanneer je geen vreemdeling bent en iedereen je als heel gewoon kent, zullen ze het natuurlijk moeilijker vinden om dat te geloven. Het was bijna een zichzelf vervullende profetie. Want net als de vorige keer merkte Hij dat ze niet bereid waren te geloven, omdat Hij hun te vertrouwd was.

Het is precies zoals bij Elia en Elisa: de mensen uit hun eigen woonplaats namen hun bediening niet aan, dus moesten ze ergens anders heen om daar te dienen.

5

Ongeloof beperkt Gods machtige werken

De slotopmerking hierbij is nogal interessant, omdat die in het verslag van Mattheüs iets anders is geformuleerd dan in het parallelle verslag van Markus. De laatste uitspraak in Mattheüs 13:58 luidt:

En Hij deed daar niet veel wonderen omdat ze niet in Hem geloofden.

De parallel hiervan staat in het Evangelie van Markus, hoofdstuk 6, vers 5. Op hetzelfde punt staat er:

En Hij kon daar geen kracht doen, maar Hij legde slechts enkele zieken de handen op en genas hen.

MARKUS 6:5

Het verschil in formulering tussen Mattheüs en Markus trekt mijn aandacht. Het is interessant, want Mattheüs zegt eenvoudig dat Hij daar niet veel machtige werken deed, maar Markus zegt dat Hij daar niet veel machtige werken kon doen. In Mattheüs staat:

En Hij deed daar niet veel krachten vanwege hun ongeloof.

MATTHEÛS 13:58

In Markus staat:

En Hij kon daar geen kracht doen, maar Hij legde slechts enkele zieken de handen op en genas hen. En Hij verwonderde Zich over hun ongeloof. En Hij trok de dorpen in de omgeving rond en gaf er onderwijs.

MARKUS 6:5-6

Hij verrichtte echter wel een paar genezingen. In Markus staat dat Hij daar geen machtig werk kon doen, behalve dat Hij een paar zieken de handen oplegde en hen genas. Eerlijk gezegd, als iemand dat deed in de gemeente waar ik naartoe ga, zou dat behoorlijk indrukwekkend zijn. Ik weet niet of wij zouden zeggen dat hij daar geen machtige werken kon doen als hij een paar mensen had genezen door hun de handen op te leggen. Hoe dan ook, Jezus was gewend meer te doen wanneer Hij ergens kwam. Maar het ongeloof van de mensen maakte het voor Hem onmogelijk om zoveel te doen als Hij anders gedaan zou hebben.

Het zal je misschien verbazen te horen dat het mogelijk is God te beperken in wat Hij kan doen. In Psalm 78 wordt dit gezegd over de kinderen van Israël. Blijkbaar verwijst dat naar de tijd waarin God hen door de woestijn leidde en wilde dat zij het Beloofde Land binnengingen, maar zij dat vanwege hun ongeloof niet deden. In Psalm 78:41 staat in de Engelse vertaling die hier wordt besproken dat zij God opnieuw verzochten en ‘de Heilige van Israël beperkten’. De HSV formuleert dit vers anders; de daaropvolgende uitleg gaat uit van de Engelse woordkeuze ‘beperkten’.

Je zou het zo kunnen begrijpen dat zij Hem in hun eigen denken beperkten. Dat wil zeggen: zij stelden grenzen aan wat Hij volgens hen kon doen, en dat was van hun kant een dwaze misrekening. Het is echter heel goed mogelijk dat het betekent dat zij grenzen stelden aan wat God kon doen, en dat Hij niet méér kon doen. Als je erover nadenkt, zit er in beide opvattingen waarheid. De Joodse mensen die het Beloofde Land moesten binnengaan, beperkten God inderdaad in hun denken. Zij dachten niet dat Hij het voor elkaar kon krijgen. Zij dachten niet dat Hij hen veilig het land binnen kon brengen. Maar doordat zij dat niet dachten, werd het voor Hem onmogelijk om het te doen, want zij wilden niet handelen op een manier die meer geloof vereiste dan zij hadden. Jezus kon in Zijn eigen woonplaats niet veel wonderen doen. Zij beperkten Hem door hun ongeloof.

Dat wijst erop dat God, als wij meer geloof hadden, bepaalde dingen zou doen die Hij nu niet doet, of misschien niet kan doen, omdat wij geen geloof hebben. Het idee dat God iets niet kan doen, lijkt in strijd met ons besef van almacht. Maar de Bijbel maakt heel duidelijk dat er dingen zijn die God niet kan doen. Hoewel wij zeggen dat God almachtig is, wat in wezen betekent dat Hij alles kan doen, zijn er stilzwijgend veronderstelde beperkingen. Hij kan niet liegen. De Bijbel vertelt ons dat in Titus 1:2. Volgens Jakobus, hoofdstuk 1, kan Hij niet door het kwaad verzocht worden. God kan Zichzelf niet verloochenen, zei Paulus tegen Timotheüs.

Er zijn dingen die God niet kan doen, en één ding dat Hij niet kan doen, is Zijn eigen beginselen schenden. Een van Zijn beginselen is dat Hij machtig zal handelen ten behoeve van degenen die op Hem vertrouwen. Door ervoor te kiezen niet op Hem te vertrouwen, beperkt een mens daarom wat God voor hem kan doen, want Hij kan niet tegen Zijn eigen beginselen ingaan. Door wel op Hem te vertrouwen, neem je elke beperking weg van wat God ten behoeve van jou kan doen.

God wordt enigszins beperkt door ons geloof, omdat het Zijn handelwijze is op te treden ten behoeve van degenen die op Hem vertrouwen en tot Hem roepen. Denk eraan, Jakobus zei met betrekking tot gebed:

U verlangt naar iets en krijgt het niet. U benijdt anderen en beijvert u om dingen te bemachtigen en kunt ze niet krijgen. U maakt ruzie en voert strijd, maar u krijgt niet, omdat u niet bidt.

JAKOBUS 4:2

In hoofdstuk 1 van Jakobus zei hij over het vragen van wijsheid aan God:

Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Heere.

JAKOBUS 1:6-7

Een mens kan niet verwachten iets van de Heere te ontvangen als zijn geloof niet werkelijk op God gericht is. Je hoopt misschien dat God iets voor je zal doen, maar als je geen vertrouwen hebt in God Zelf en geen vertrouwensrelatie met Hem hebt, zijn er grenzen aan wat Hij voor je kan doen.

We zien dit geïllustreerd in het leven van Jezus. Hij kon in Nazareth geen machtige werken doen, of slechts heel weinig machtige werken, vanwege hun gebrek aan geloof, en Hij verwonderde Zich over hun gebrek aan geloof. Zelfs God kan soms verbaasd zijn. We zullen verder lezen in Mattheüs 14 als we onze bestudering van dit boek en van het leven van Christus voortzetten.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 13:53-58
- Lukas 4:16
- Lukas 4:21
- Lukas 4:22
- Lukas 4:23
- Mattheüs 27:42
- 1 Koningen 17:13-14
- Markus 6:5
- Mattheüs 13:58
- Markus 6:5-6
- Jakobus 4:2
- Jakobus 1:6-7

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.